

første Paragraph samme af Regjeringen tilstaaede".
vedtoges uden Afstemning.

4) Lovudkastets § 6 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Det skal være det Sjællandske Jernbaneselskab tilladt med Regjeringens Samtykke og under de Betingelser, som efter Omforhandling med Samme nærmere maatte fastsættes, at overdrage den i Genhold til denne Lovs første Paragraph samme af Regjeringen tilstaaede Eneret til et eget Selskab eller en Entreprenur, som maatte ville overtage Udførelsen af den paatænkte Bane til Helsingør.
vedtoges eenstemmigt med 74 Stemmer.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, fattedes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Formanden: Mulige Ændringsforslag, der ønskes stillede til 3die Behandling af dette Lovforslag, skulde jeg anmode om maatte blive indleverede i Bureauet inden Fredag Middag Kl. 12.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 1ste Behandling af Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1853—54. (Lovforslaget findes i Anhang under Nr. XCIX, Sp. 633).

A. Sager: Det vil være i det ærede Things Grindring, at vi under Finantslovens Behandling, saa at sige, slet ikke have omtalt de vestindiske Indtægter og Udgifter, af den Grund, at de bleve os meddeelte i Løbet af det forrige Folkethingsmøde, at man ventede fra Vestindien Betænkning fra Colonialraadet og Gouverneuren sammesteds, som kunde medføre saadanne Forandringer, at det vilde være bedre at opsætte Behandlingen af denne Gjenstand, indtil vi fik disse Meddelelser. Det er nu dem, som ere komne i Skikkelse af et Udkast til Lov med vedføjede Anmærkninger. Det er det første Arbejde, som er kommet os tilhænde fra Colonialraadet, og det er vist med stor Tilfredshed, at vi Alle erfare, at Colonierne

blive hørte i deres egne Sager. Jeg troer, det er den eneste Maade, hvorpaa der kan opstaae en tilfredsstillende og fordeelagtig Tilstand mellem Moderlandet og Colonierne, at man saavidt muligt efterhaanden gaaer over til Coloniernes Selvregjering. Det er den eneste Maade, hvorpaa de kunne udvikle sig til deres Fordeel, og den eneste Maade, hvorpaa vi ligeledes kunne have en fordeelagtig Forbindelse med dem. At det ikke vil kunne ske aldeles paa eengang, vil være indlysende; men jeg troer, man tør antage, at en oplyst Regjering vil indsee, at det er den rette Vej at gaae, efterhaanden at lade Colonierne regjere sig selv. Det er Noget, hvortil man i alle andre Lande tvinges, for at holde Moderlandet og Colonierne sammen. Det vil være mange ærede Medlemmer bekendt, hvilke uensdelige Tvistigheder der have fundet Sted mellem det regjerende Land og sliige Colonier; at der har været idelige og idelige Klager, snart over en Gouverneur, som levede for flot, snart over en Gouverneur, som levede for knapt, snart over en Lov, som kunde passe i Moderlandet, men var uhensigtsmæssig i Colonierne; kort, over næsten alle mulige Gjenstande har der været Stridigheder. Det er jo forøvrigt begribeligt, at en Distance af 1000 Mill. meget vanskeliggjør en detailleret Regjering.

Vi have hidtil været vant til ikke at see nogen Indtægt, men vel at have Udgifter af vore Colonier; i denne Lov er der det første glædelige Tegn til, at vi fremtidig maatte kunne slippe for Udgifter, hvorledes det end gaaer med Indtægterne. Hvad det Sidste angaaer, saa indrømmer jeg ligesvem, at vi ikke have noget stort Krav paa at skulle have nogen directe Indtægt af Colonierne. Her er en Finantslov for Colonierne, som viser 9,452 Rbd. 29 ß. mindre Indtægt end Udgift; dette er en meget forbedret Tilstand fremfor hidtil, og der er forskellige Tegn i selve Loven, som kunne give os grundet Haab om, at det maatte allerede til næste Aar vil lykkes at fritage os for en directe Underbalance; jeg siger udtrykkelig en directe; thi det ærede Thing vil erindre, at vi have en indirecte Udgift ved Colonierne, som vi foreløbigt neppe ville være istand til at frigjøre os for, i Skikkelse nemlig